

در طلوعه چهل و یکمین سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی، بنیاد مستضعفان در راستای دستور رهبر انقلاب

اسناد ۷۰۰۰ ملک غصبی توسط پهلوی‌ها را به مردم و صاحبان آنها بازگرداند تا شمار املاک بازگردانده شده به ۹۲ هزار سند برسد

مستضعفان وارثان زمین

■ پرویز فتاح: تمام اسناد املاک غصبی پهلوی تا سال ۱۴۰۰ به مالکان آنها بازگردانده می‌شود

تیتراهای امروز

گزارش «وطن امروز» از راهکارهای گریز بودجه از کسری

آخرین فرصت احیای بودجه

بررسی ابرادات بودجه ۹۹ در گفت‌وگوی «وطن امروز» با نمایندگان مجلس
■ جای خالی اصلاحات ساختاری در بودجه
■ حل مشکل کسری با صرفه‌جویی ۱۰ درصدی شرکت‌های دولتی
■ لغو معافیت مالیات بر ارزش افزوده مناطق آزاد

صفحه ۳

اعلام آخرین جزئیات طرح ترافیک در پایتخت

پول گرفتن با کوچک‌ترین بهانه!

اروپا پس از آغاز فرآیند مکانیسم ماشه به دنبال گفت‌وگو با ایران است

هم فشار هم مذاکره

مشکلات بزرگ سرخابی‌ها قبل از داری از مصدومیت آبی‌ها تا بحران قرارداد قرمزها

گل به خودی قبل از بازی

صفحه ۶

فیلم فجر

کود دشمن مردم؟

محمدرضا کردلو |

ماجرای غمبار بمباران سردشت از آن اتفاقی‌هایی است که شاید نمایشش دردآور، تلخ و گزنده باشد و من دوست نداشته باشم درباره‌اش فیلم بسازند اما حالا که ساخته‌اند و تماشا کرده‌ام، فکر می‌کنم اتفاق درستی افتاده است. حتی اگر نتیجه‌گیری‌های من با نتیجه‌گیری‌های کارگردان فرق داشته باشد. برای مخاطب امروز، یادآوری جنایت‌ها و کشتار ناجوانمردانه مردم توسط دشمن که البته در فیلم مهدویان سانسور شده، ضروری است. یکی از گزارش‌هایی که این روزها درباره «درخت گردو» مطرح می‌کنند (یا ممکن است مطرح کنند) ضدجنگ خواندن فیلم است. این به این معنا نیست که مطرح‌کنندگان این گزاره فیلم جنگ را معلول شرایطی می‌دانند که پس از انقلاب به وجود آمده است.

من نظری در این رابطه ندارم و پیوسته‌های مرسوم کارگردان را که در گفت‌وگوهای مفصل با رسانه‌ها انگیزه‌هایش را از ساخت فیلم مطرح می‌کند، می‌طلبم.

پس این بحث را بگذاریم کنار. فیلم را می‌شود در محافل بین‌المللی به عنوان سندی سینمایی برای حقانیت ایران در دفاع از خود در جنگی که صدام با حمایت غرب علیه ایران آغاز کرد، دانست. این را که می‌گویم به وضوح در فیلم می‌بینیم؟ نه! آیا مهدویان عامدانه اینها را صریح نگفته است؟ به نظرم بله! چرا؟ دقیقاً نقطه سیمایی‌اش و انگیزه‌اش که برای جشنواره‌سندتر کردن فیلم داشته، مانع این اتفاق شده است. مهم‌ترین مسأله «درخت گردو» اما اینها نیست. تناقض او در واقعیت‌نمایی است. مهدویان که اسرار دارد راه ندادن آسیب‌دیدگان بمباران سردشت را در بیمارستان تبریز نشان دهد و چهره‌های غیرانسانی از مردمی که با آسیب‌دیدگان بمباران شیمیایی مواجهه دارند نشان دهد، چرا عاملان اصلی بمباران شیمیایی را سانسور می‌کند؟ چرا دوربینش ایندولوژیک است؟ افراط‌گرایی او در واقعیت‌نمایی از شرایط داخلی ایران (که گاهی عین عین واقعیت است و منکر آن نیستیم)، دقیقاً نقطه مقابل عدم نمایش دشمن خارجی است.

دادگاه لاهه که سال‌ها در مقابل جنایت‌های کشورهای اروپایی در دادن سلاح‌های شیمیایی سکوت کرده است و فضای پیرامونی آن، خیلی ناپس و لطیف است اما اینجا داخل ایران شب هنوز سحر نشده است!

من با فیلم گریه کردم، حساسی هم گریه کردم اما کاش «درخت گردو» فیلمی ملی بود.

گزارش علی آران: با آغاز رسمی روند انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا

از روز دوشنبه سوم فوریه، جای این پرسش وجود دارد: آیا می‌توان از میزان ریخت و پاش نامزدها، موفقیت آنها را پیش‌بینی کرد؟ در این صورت در ادوار قبلی انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا چه نسبتی میان پول با آرای احتمالی نامزدها وجود داشته است؟ بویژه درباره نامزدهای دموکرات که برخلاف دونالد ترامپ به عنوان رئیس‌جمهوری تمامیت‌خواه و نامزد قاهر جمهوری خواهان، به منابع مالی، رسانه‌ای و تبلیغاتی کلان کمتری در ارتباط با کارتل‌های حاکمیتی دسترسی دارند. «اینوستودیو» آرنمای مرجع تحقیقات درباره سرمایه‌گذاری برآورد کرده است به طور کلی، همیشه نامزدی که پول بیشتری هزینه می‌کند، در انتخابات ریاست‌جمهوری ایالات متحده برنده می‌شود، به‌استثنای دوره قبل (۲۰۱۶) که هیلاری کلینتون به عنوان نامزد مورد حمایت دولت مستقر دموکرات، تقریباً ۲ برابر ترامپ، تاجر باغی وابسته به جمهوری خواهان از اسپانسرها و حامیان پول دریافت کرد اما شکست خورد. طبق آمار رسمی پول گردآمده برای کارزار هیلاری ۷۶۸ میلیون دلار بود، در حالی که کارزار ترامپ تنها ۴۵۰ میلیون دلار جمع کرده بود.

نکنه اینجاست که با وجود به ظاهر شفاف بودن آمار نامزدها درباره مبالغی که برای تبلیغات کارزارهایشان جمع‌آوری و هزینه می‌کنند، مخارج یا خدمات رسانه‌ای و تبلیغاتی هزینه‌بر که نامزدهای ثروتمند یا مستقماً متعلق به کارتل‌های مالی، شخصاً یا جیب خود یا حساب کارتل‌شان برای کارزار خود صرف می‌کنند، پنهان می‌ماند. این اصل نه‌تنها می‌تواند درباره خدمات و دریافت‌های کلینتون از دولت اوباما و حامیان کارتل‌های نظیر هالیوود و جریان اصلی رسانه‌ها صادق باشد، بلکه به احتمال زیاد درباره ترامپ با توجه به ثروت خودش و ارتباطات شخصی او با سرمایه‌داران بزرگ نظیر شلدون (سلطان قمار) و دیگر سرمایه‌داران نزدیک به لابی اسرائیل در واشنگتن، صدق می‌کند. به عبارت دیگر هزینه انتخاباتی واقعی نامزدهای ۲ حزب رقیب چند برابر رقم‌های ظاهر شفاف است که اعلام می‌کنند.

اینوستودیو در تحلیل ادوار قبلی، بر اساس ارقام اعلام‌شده و برآورد هزینه‌های ناگفته، هزینه رئیس‌جمهور شدن در سال ۲۰۲۰ را به طور میانگین ۲/۴ میلیارد دلار

نسبت پول با انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا چگونه است؟

سندرز محروم از ارث اوباما

به خاطر ریخت و پاش برای نامزدی در انتخابات ۲۰۲۰ مشهور شد. گفته می‌شود او تاکنون حدود نیم میلیارد دلار، نه فقط برای کارزار از پیش‌بخته خودش، بلکه نامزدهای نزدیک به خود چون جو بایدن و الیزابت وارن خرج کرده است. بلومبرگ در توجیه این هزینه‌های نجومی رسماً اعلام کرد: «مادام بخش اعظم ثروتم را خرج شکست دونالد ترامپ کنیم».

اما این مانع از انتقادات نامزدهای مستقل تر دموکرات نظیر برنی سندرز نشد که بلومبرگ را متهم کردند قصد دارد کل انتخابات را بخرد. به عبارت دیگر بلومبرگ با این روند می‌تواند براحتی خود را به عنوان نامزد معاون ریاست‌جمهوری در دست کم یکی از ۲ نامزد پیشیناز دموکرات‌ها یعنی بایدن و وارن جا بزند.

اواخر تابستان گذشته با آغاز رقابت درون‌حزبی دموکرات‌ها، ۲۷ نامزد با به میدان گذاشتند که امروز متعاقب‌برگزاری نخستین انتخابات درون‌حزبی ایالتی این تعداد به ۷ نامزد یا حتی کمتر رسیده است که قرار است در مناظره تلویزیونی روز جمعه (۷ فوریه) شرکت کنند. صرف‌نظر از اقتضای که حزب دموکرات در نخستین گام از انتخابات داخلی خود در زمینه اعلام نتایج گردهمایی

سندرز محروم از منابع دموکرات‌ها

دست کم ۲ نامزد دموکرات متهم به مخارج بی‌حساب هستند؛ مایکل بلومبرگ و جو بایدن. بلومبرگ، شهردار یهودی پیشین نیویورک و مالک شرکت عظیم بلومبرگ

۸ درصد آرای ملی، کمتر از یک درصد در آیووا و رقم اعلام نشده اما قطعاً سرسام‌آور هزینه تبلیغاتی در جای چهارم قرار داشت. این در حالی است که بیت بوتچیچ، با تنها یک درصد اقبال ملی کمتر نسبت به بلومبرگ بیش از ۵۰ میلیون دلار هزینه تبلیغاتی داشته است.

ایمی کلواچسار و اندرو یانگ نیز به ترتیب با ۵ و ۴ درصد آرای سراسری در نظرسنجی نیویورک تایمز، هر یک بین ۱۴ تا ۱۵ میلیون دلار حمایت مالی جمع‌آوری کرده‌اند.

به عبارت دیگر در حالی که در لیگ هزینه‌های انتخاباتی اعلامی نامزدهای دموکرات، برنی سندرز، آن هم به اتکای اعتبار و حمایتی که از ۴ سال پیش با مخالف‌خوانی‌هایش علیه ساختار رژیم آمریکا و حتی حزب دموکرات جمع کرده، تا این لحظه پرخرج‌ترین بوده اما برای هیچ انسان عاقلی پذیرفتنی نیست و بیشتر از معاون دولت قبلی آمریکا و یک ابرسرمایه‌دار خرج کرده باشد. می‌توان بر اساس همان الگوی اینوستودیو در یافت

ورقم ۶۱/۵ میلیون دلاری را از مردم عادی جمع‌آوری کرده، در حالی که امثال بایدن، بلومبرگ و سایه‌شان وارن با توجه به نزدیکی‌شان به ساختار سیاسی حاکم و هسته قدرت حزب دموکرات و همچنین ارتباطات شخصی با کارتل‌های بزرگ، در پس پرده به مراتب بیش از او هزینه کرده و خواهند کرد. یعنی منابع مالی کارتل‌ی (و نه الزاماً مردمی) دموکرات‌ها را راهی به صندوق پیرمرد چپ‌گرا نیست و مانند ۴ سال پیش او به‌رغم اقبال عمومی به احتمال زیاد در مراحل آتی انتخابات ایالتی توسط ساختار حزبی دموکرات کنترل گذاشته خواهد شد.

این رهیافت با حقایق موجود هم مطابقت دارد. رسانه‌های جریان اصلی آمریکا که عمدتاً به سمت حزب دموکرات غش می‌کنند، در هفته‌های اخیر شروع به تخریب سندرز کرده‌اند. در عین حال سندرز، دیروز ادعا کرد بر خلاف ۴ سال پیش، برنده انتخابات درون‌حزبی آیووا بوده است اما با توجه به اتفاقات مشکوک در اعلام نتایج آرای فرستادگان دموکرات، می‌توان احتمال یک تقلب سازماندهی شده در کمیته ملی حزب برای حذف او را محتمل دانست.

زمانی باراک اوباما، در مسیر رسیدن به کاخ سفید خود را شاگرد و میراث‌دار تفکرات استاد دانشگاهی به نام برنی سندرز می‌دانست ولی امروز هم‌حزبی‌های او پیرمرد ۷۸ ساله را میراث اوباما محروم می‌کنند.

خودزنی دموکراتیک!

در حالی که نظرسنجی‌ها از پیش‌تازری برنی سندرز خبر داده‌اند، تأخیر در اعلام نتایج رقابت‌های درون حزبی کاندیداهای دموکرات در ایالت آیووا، شائبه‌ها درباره مخالفت سران دموکرات با انتخاب سندرز به‌عنوان نامزد نهایی این حزب را افزایش داده است

رتبه رسانه‌ای در میان نامزدهای دموکرات	هزینه‌های تبلیغاتی جمع‌آوری شده از مردم	درصد آرای پیش‌بینی شده در آیووا	درصد آرای ملی (طبق نظرسنجی)	لیگ مالی نامزدهای اصلی حزب دموکرات
#1 ↑	\$37.6m	22%	27% ↑	جو بایدن ✓
#2 ↓	\$61.5m	22%	24% ↑	برنی سندرز ✓
#3	\$49.8m	15%	14% ↓	الیزابت وارن ✓
#6 ↑	حدود هزینه شخصی \$500,000,000 ?	< 1%	8% ↑	مایکل بلومبرگ

منبع روزنامه نیویورک تایمز